

Invocab. dec CAB 469/15.02.2010

DOSAR NR. 12015/3/CA/2009

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

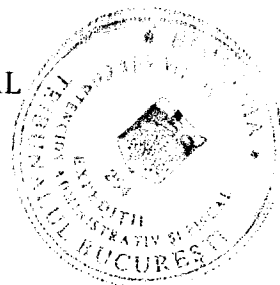
Sentința civilă nr. 2252

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 16.06.2009

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect anulare act de control taxe și impozite, formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A SECTORULUI [REDACTED] și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Constatând că dezbaterile asupra fondului au fost consemnate în încheierea de ședință din 09.06.2009, prin care s-a amânat pronunțarea pentru data de azi și care face parte integrantă din prezenta sentință, instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED], astfel cum a fost calificată, reclamanta [REDACTED] SRL în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR 2 BUCUREȘTI, a solicitat ca, prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei nr.59/11.01.2009 a pârâtei DGFPMB, anularea deciziei de calcul a taxei de poluare nr. [REDACTED] emisă de pârâta AFPS3, obligarea pârâtei la restituirea către reclamantă a sumei de [REDACTED] lei, cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamanta a arătat că a achiziționat un autoturism fabricat în 2003, înmatriculat pentru prima dată în 2005, pentru înmatricularea căruia în România a fost obligată la plata taxei speciale de poluare, în cuantum de [REDACTED] lei. Reclamanta a considerat că taxa prevăzută de OUG nr.50/2008 contravine art. 90 din Tratatul Comunității Europene, fiind încălcat principiul nediscriminării produselor importate față de produsele interne. Reclamanta a mai susținut că, față de disp. art. 148 din Constituție, prevederile tratatelor constitutive ale UE au prioritate față de legislația internă, iar instanțele au obligația de a ține seama de acestea și a le aplica prioritar față de normele interne contrare.

În drept, reclamanta a invocat Tratatul CE, Constituția României, Codul fiscal.

Pârâta DGFPMB a invocat prin reprezentant excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

La dosarul cauzei au fost depuse înscrisuri privind autoturismul și taxa plătită pentru înmatricularea acestuia, dovada îndeplinirii procedurii prealabile.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei DGFPMB instanța o va respinge având în vedere că prin cererea formulată de reclamantă s-a solicitat și anularea deciziei 59/11.01.2009 emisă de aceasta.

Pe fondul cauzei, tribunalul reține că reclamanta a achiziționat din Germania în 2003 un autoturism, an de fabricație 2002 – fila [redacted] pentru înmatricularea căruia a plătit taxă specială pentru autoturisme în cuantum de [redacted] lei, conform deciziei de calcul nr. [redacted] depuse la dosar – fila 54. Autovehiculul a fost încadrat la categoria M1 norme poluare E3.

Reclamanta s-a adresat AFPS2 pentru restituirea acestei taxe, considerată discriminatorie în raport de prevederile europene – filele 50-51, dar pârâta a refuzat restituirea taxei.

Tribunalul consideră că refuzul de restituire a taxei către reclamantă este nejustificat.

Astfel, potrivit art.3 din OUG nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxa pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003. Autoturismul reclamantei nu intra în categoriile exceptate de la plata taxei pe poluare prev. de art.3 alin.2 și art.9 alin.1.

Obligația de plata a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România conform art.4 lit.a, fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece actul normativ menționat a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008, așa cum se prevede la art.14 alin.1, rezultă că taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Asadar, se creează o diferență de tratament fiscal între autovehiculele înmatriculate în România înainte și după intrarea în vigoare a OUG nr.50/2008.

În expunerea de motive care însoțește proiectul de lege privind aprobarea OUG nr.50/2008 depus la Parlament sub nr PL-x 536/10.09.2008 și disponibil pe site-ul Camerei Deputaților, este menționat în mod expres că dacă nu s-ar fi promovat acest act normativ, o consecință ar fi fost facilitarea intrării în România a unui număr foarte mare de autovehicule second hand cu vechime peste 10 ani, care ar fi fost achiziționate datorită pretului foarte mic. Asadar, se vrea ca taxa pe poluare, al cărui scop este, în principiu, corect - 'poluatorul plătește' -, să aibă ca efect imediat diminuarea introducerii în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru.

Însă, în conformitate cu art. 90 par. 1 din Tratatul de Instituire a Comunității europene, „*Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare*”.

Normele comunitare au caracter prioritar în raport cu cele naționale, ceea ce rezultă din Constituția României, din jurisprudența Curții de Justiție Europene, precum și din prevederile Legii nr. 157/2005.

Astfel, potrivit art. 11 al. 1 și 2 din Constituție, „*Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”.

Art. 148 al. 2 și 4 din Constituție statuează: „*Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare...Parlamentul, președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2*”.

Din prevederile constituționale citate și față de *Legea nr. 157/2005* de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, rezultă că, urmare a aderării României la Uniune, Tratatul de Constituire a Uniunii Europene are caracter obligatoriu pentru statul român.

Dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, în temeiul principiului supremației dreptului comunitar. Conform acestui principiu, orice normă comunitară are forță juridică superioară normelor naționale, chiar și atunci când acestea din urmă sunt adoptate ulterior normei comunitare, relua aplicându-se indiferent de rangul normei în ierarhia sistemului juridic național și de acela al normei comunitare.

Obligativitatea instanțelor din statele membre de a aplica prioritar Tratatul Uniunii a fost statuată și prin Hotărârile pronunțate de CEJ în cauzele *Flaminio Costa v. Enel* (15 iulie 1964), precum și *Amministrazione delle Finanze dello Stato v. Simmenthal S.p.a* (9 martie 1978).

Potrivit considerentelor CEJ, redată în aceste hotărâri, la intrarea în vigoare a Tratatului, acesta a devenit parte integrantă a ordinii juridice a Statelor Membre, instanțele din aceste state fiind obligate să îl aplice. Curtea a reținut că „o instanță națională ce este chemată, în limitele competenței sale, să aplice prevederi ale dreptului comunitar are obligația de a aplica aceste prevederi, dacă este necesar chiar refuzând să aplice legislația națională, inclusiv cea adoptată ulterior, nefiind necesar ca instanța să ceară sau să aștepte abrogarea prevederilor contrare de către puterea legislativă sau Curtea Constituțională”. Aceeași obligație a judecătorilor naționali rezultă și din prev. art. 10 din Tratat.

Este de menționat că, pe rolul Curții Europene de Justiție, s-au aflat cauzele reunite *Akos Nadasdi și Ilona Nemeth contra autorităților ungare*, soluționate prin Hotărârea din 5 decembrie 2006, Curtea stabilind că art. 90 par. 1 din Tratat trebuie interpretat ca interzicând o taxă de tipul celei prevăzute de legea maghiară privind taxele de înmatriculare, asemănătoare celei introduse de autoritățile române.

În aceste condiții, este evident că normele interne ce reglementează obligația de plată a taxei de poluare contravin dispozițiilor Tratatului de Instituire a Uniunii Europene, normele interne dispunând cu privire la o taxă discriminatorie și care încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor.

Analizand dispozitiile OUG nr.50/2008 cu modificarile ulterioare, rezulta ca pentru un autoturism produs in Romania sau in alte state membre UE nu se percepe la o noua inmatriculare taxa de poluare, daca a fost anterior inmatriculat tot in Romania. Dar se percepe aceasta taxa de poluare la autoturismul produs in tara sau in alt stat membru UE, daca este inmatriculat pentru prima data in Romania. Reglementata in acest mod, taxa pe poluare diminueaza sau este destinata sa diminueze introducerea in Romania a unor autoturisme second-hand deja inmatriculate intr-un alt stat membru: cumparatorii sunt orientati din punct de vedere fiscal sa achizitioneze autovehicule second-hand deja inmatriculate in Romania.

OUG nr.50/2008 este deci contrara art. 90 din Tratatul de Instituire a Comunitatii Europene, intrucat este destinata sa diminueze introducerea in Romania a unor autoturisme second-hand deja inmatriculate intr-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare in acest litigiu (Germania), favorizand astfel vanzarea autoturismelor second-hand deja inmatriculate in Romania si, mai recent, vanzarea autoturismelor noi produse in Romania. Or dupa aderarea Romaniei la UE, acest lucru nu este admisibil cand produsele importate sunt din alte tari membre ale UE, atat timp cat norma fiscala nationala diminueaza sau este susceptibila sa diminueze, chiar si potential, consumul produselor importate, influentand astfel alegerea.

Tribunalul mai remarca un alt tip de discriminare - intre persoanele care au solicitat inmatricularea autoturismelor anterior datei de 1 iulie 2008 si cele care inmatriculeaza autoturisme ulterior, doar aceste din urma persoane platesc taxa de poluare, desi este evident ca polueaza si autoturismele primei categorii de persoane. Discriminarea este realizata de legiuitor care a legat plata taxei pe poluare de faptul inmatricularii, desi din preambulul OUG nr.50/2008 rezulta ca s-a urmarit asigurarea protectiei mediului prin realizarea unor programe si proiecte pentru imbunatatirea calitatii aerului, ceea ce implica instituirea unei taxe de poluare pentru toate autoturismele aflate in trafic, potrivit principiului 'poluatorul plateste'.

Pe cale de consecință, tribunalul constată că refuzul pârâtei AFPS2 de a restitui taxa este nejustificat, astfel că sunt îndeplinite cerințele art. 1 al. 1, 2 al. 2 și 8 al. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, pentru ca reclamanta să se adreseze instanței de contencios administrativ, în vederea anulării actului vătămător, recunoașterii dreptului pretins și reparării pagubei.

Pentru considerentele de fapt și de drept mai sus expuse, văzând și prev. art. 18 al. 1 din Legea nr. 554/2004 republicată, tribunalul va admite acțiunea, va anula decizia nr.59/11.01.2009 a pârâtei DGFPMB, decizia de calcul a taxei de poluare nr. [REDACTED] emisă de pârâta AFPS3, va obliga pârâtele la restituirea către reclamantă a sumei de [REDACTED] lei.

In baza art.274 C.pr.civ., pârîta va fi obligată la plata sumei de [REDACTED] lei cheltuieli de judecată către reclamantă, reprezentând taxă de timbru și timbru judiciar conform chitanțelor depuse la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei Direcția Generală A
Finanțelor Publice București.

Admite cererea formulată de reclamanta SC [REDACTED] V SRL cu sediul în
București, sector [REDACTED], Str. [REDACTED], nr. 8, în contradictoriu cu pârâtii AGENȚIA
NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – ADMINISTRAȚIA FINANTELOR
PUBLICE A SECTORULUI [REDACTED] cu sediul în București, sector [REDACTED], Str. [REDACTED], nr. [REDACTED], și
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI cu sediul în București,
sector [REDACTED], Str. [REDACTED], nr. [REDACTED].

Dispune anularea Deciziilor nr. 59/11.02.2009 și nr. [REDACTED].

Dispune restituirea sumei de [REDACTED] lei, achitată cu titlu de taxă de poluare.

Obligă pârâtii să-i achite reclamantei suma de [REDACTED] lei, cu titlu de cheltuieli de
judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 16.06.2009.

PREȘEDINTE
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]